

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 194/02-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. O., bytom T., pre namietané porušenie jeho základných práv zaručených v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd rozhodnutím Pozemkového úradu v T. č.: 1037/92 z 24. augusta 1992 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. O. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2002 doručená sťažnosť Ing. J. O., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a čl. 11 Listiny základných práv a slobôd rozhodnutím Pozemkového úradu v T. č.: 1037/92 z 24. augusta 1992.

Uvedeným rozhodnutím rozhodol bývalý Pozemkový úrad v T. (dnes Okresný úrad T., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva - ďalej len „pozemkový úrad“) podľa § 15 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločnostiach v znení zákona č. 293/1992 Zb. (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“) o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom nachádzajúcim sa v hospodárskom obvode poľnohospodárskeho podniku „SŠM Z. N. V.“ v katastrálnych územiach Ú., Z. K., S., N. Ž. a Č. na čas do schválenia projektu pozemkových úprav.

V rámci dočasného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov pridelil pozemkový úrad v zmysle § 15 ods. 2 zákona o pozemkových úpravách rôznym fyzickým osobám (účastníkom konania) do bezplatného náhradného užívania iné pozemky než tie, ktoré boli v ich vlastníctve, pretože ich nebolo možné v tom čase vlastníkom vyčleniť.

Do bezplatného náhradného užívania však týmto osobám pozemkový úrad pridelil aj pozemky č. p. 1365, 1412, 1450 v katastrálnom území Č., ktorých spoluvlastníkom je aj sťažovateľ, pričom uvedené pozemky pridelil pozemkový úrad do náhradného užívania iným osobám bez jeho vedomia a súhlasu (pozemkový úrad nekonal so sťažovateľom ako s účastníkom konania).

Sťažovateľ namietal, že rozhodnutie pozemkového úradu nerešpektovalo „nedotknuteľnosť súkromného vlastníctva“, tak ako je garantovaná v čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 20 ústavy. Na základe týchto skutočností navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Zrušuje sa rozhodnutie bývalého Pozemkového úradu v T. č. 1037/92, zo dňa 24. augusta 1992.

2. Okresný úrad v T., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva vráti pozemky pôvodným vlastníkom.

3. Okresný úrad v T., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva nahradí spôsobenú finančnú ujmu všetkým vlastníkom, ktorí boli nesprávnym konaním poškodení.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namietal, že k zásahu do jeho základných práv a slobôd malo dôjsť rozhodnutím pozemkového úradu č.: 1037/92 z 24. augusta 1992, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. októbra 1992 (ako to vyplýva z kópie uvedeného rozhodnutia opatreného doložkou právoplatnosti, ktorú sťažovateľ predložil ústavnému súdu v prílohe svojej sťažnosti).

Ústavný súd už v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou vyslovil, že je oprávnený chrániť ústavnosť spôsobom upraveným ústavou a zákonom o ústavnom súde, ktorý nadobudol účinnosť 15. februára 1993 a neobsahuje (ani na základe neskorších zmien a doplnkov) ustanovenie o spätnej účinnosti. Ústavný súd preto nemá oprávnenie konať o porušení základných práv a slobôd fyzickej alebo právnickej osoby, ku ktorému došlo pred 15. februárom 1993 (mutatis mutandis I. ÚS 49/93).

Takéto oprávnenie nevyplýva pre ústavný súd ani z ústavy. Ani ústavný zákon č. 90/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov neumožňuje ústavnému súdu rozhodovať o sťažnostiach

fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak k ich porušeniu došlo pred 15. februárom 1993 (III. ÚS 35/02).

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde dospel k záveru, že na prerokovanie sťažnosti sťažovateľa nie je daná jeho právomoc a rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2002